

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2021. február 25. *

„Fellebbezés – 1907/2006/EK rendelet – Vegyi anyagok regisztrálása, értékelése és engedélyezése, valamint az ezen anyagokra alkalmazandó korlátozások – Az ólom-szulfokromát-sárga és az ólom-kromát molibdát-szulfát-vörös mint az említett rendelet XIV. mellékletébe felvett anyag(ok) bizonyos felhasználásait engedélyező európai bizottsági határozat – Különös aggodalomra okot adó anyagok – Az engedélyezés feltételei – Az alternatív megoldások rendelkezésre állásának hiányára vonatkozó vizsgálat”

A C-389/19. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselek kezdetben: R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici és G. Tolstoy, később: R. Lindenthal és K. Mifsud-Bonnici, meghatalmazotti minőségben, segítők: K. Nordlander advokat)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2019. május 20-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Svéd Királyság** (képviselek kezdetben: C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder és A. Falk, később: O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev és H. Eklinder, meghatalmazotti minőségben)

felperes az elsőfokú eljárásban,

a **Dán Királyság** (képviselek kezdetben: J. Nymann-Lindegren, S. Wolff és P. Z. L. Ngo, később: J. Nymann-Lindegren és S. Wolff, meghatalmazotti minőségben),

a **Finn Köztársaság** (képviselek: S. Hartikainen, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Parlament** (képviselek: A. Neergaard, Tamás A. és C. Biz, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA)** (képviselek kezdetben: M. Heikkilä, W. Broere és C. Schultheiss, később: M. Heikkilä, W. Broere és J. Löfgren, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök (előadó), L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan és N. Jääskinen bírák,

* Az eljárás nyelve: svéd.

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2020. július 7-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2020. október 29-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2019. március 7-i Svéd Királyság kontra Bizottság ítéletének (T-837/16, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:C:2019:144) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megemmisítette az ólom-szulfokromát-sárga és az ólom-kromát molibdát-szulfát-vörös bizonyos felhasználásainak engedélyezéséről szóló, 2016. szeptember 7-i C(2016) 5644 final bizottsági végrehajtási határozatot (a továbbiakban: vitatott határozat).

Jogi háttér

- 2 A vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o.; a továbbiakban REACH-rendelet) (4), (12), (42), (69), (70), (72) és (73) preambulumbekzdése értelmében:

„(4) A fenntartható fejlődésről szóló johannesburgi világ-csúcstalálkozó által 2002. szeptember 4-én elfogadott végrehajtási terv alapján az Európai Unió célja annak elérése, hogy 2020-ra a vegyi anyagok előállítása és felhasználása oly módon történjen, amely biztosítja az emberi egészséget és a környezetet sújtó jelentős káros hatások minimálisra történő csökkentését.

[...]

(12) Az e rendelettel létrehozandó új rendszer egyik fontos célkitűzése annak ösztönzése és egyes esetekben biztosítása, hogy a veszélyes anyagokat a jövőben kevésbé veszélyes anyagokkal vagy technológiákkal helyettesítsék, amennyiben megfelelő, gazdaságilag és műszakilag megvalósítható alternatívák állnak rendelkezésre. [...]

[...]

(69) Az emberi egészség – többek között az érintett emberi populációkra és esetleg bizonyos veszélyeztetett alpopulációkra tekintettel –, valamint a környezet megfelelően magas szintű védelmének biztosítása érdekében – az elővigyázatosság elvével összhangban – különös figyelmet kell fordítani a különösen veszélyes anyagokra. Engedélyt abban az esetben lehet megadni, ha az engedélyt kérelmező természetes vagy jogi személy az engedélyező hatóság felé igazolja, hogy az anyag használatából eredő, az emberi egészséget és a környezetet érintő veszélyeket megfelelően ellenőrzik. Egyéb esetekben a felhasználást akkor is lehet engedélyezni, ha igazolható, hogy az anyag felhasználásából származó társadalmi-gazdasági haszon meghaladja a felhasználással járó

kockázatokat, és nem állnak rendelkezésre gazdaságilag és műszakilag kivitelezhető, alkalmas alternatív anyagok vagy technológiák. A belső piac megfelelő működésére figyelemmel helyénvaló, hogy az engedélyező hatóság a Bizottság legyen.

- (70) A különösen veszélyes anyagok által az emberi egészségre vagy a környezetre gyakorolt káros hatásokat megfelelő kockázatkezelési intézkedésekkel kell megakadályozni annak biztosítására, hogy az anyagok bármilyen felhasználásából eredő kockázatok kellő mértékben ellenőrzöttek legyenek, és ezen anyagok megfelelő biztonságosabb anyagokkal való fokozatos felváltása céljából. A kockázatkezelési intézkedések alkalmazása során biztosítani kell, hogy az anyagok gyártása, forgalmazása és felhasználása során az ezen anyagoknak való kitettség – a kibocsátásokat és veszteségeket is beleértve – a teljes életciklus folyamán a káros hatások bekövetkeztével járó küszöbérték szintje alatt maradjon. Minden engedélyezett anyag esetében és minden olyan anyag esetében, amelynél az expozíció biztonságos szintje nem állapítható meg, a káros hatások valószínűségének minimálisra csökkentése érdekében mindig a műszakilag és gyakorlatilag lehetséges legnagyobb mértékig intézkedéseket kell hozni az expozíció és a kibocsátás minimalizálására. A megfelelő ellenőrzést biztosító intézkedéseket meg kell adni minden kémiai biztonsági jelentésben. Az intézkedéseket alkalmazni kell, és adott esetben javasolni kell a szállítói lánc későbbi szakaszain található többi szereplőnek is.

[...]

- (72) A különösen veszélyes anyagok megfelelő alternatív anyagokkal vagy technológiákkal való végleges helyettesítésére vonatkozó célkitűzés támogatása érdekében valamennyi engedélykérelmezőnek be kell nyújtania az alternatív megoldások elemzését, figyelemmel az azokkal járó kockázatokra, és a helyettesítés technikai és gazdasági megvalósíthatóságára, beleértve az engedélykérelmező által folytatott vagy folytatni tervezett kutatásra és fejlesztésre vonatkozó információkat is. Az engedélyek megadása meghatározott időszak elteltével felülvizsgálat tárgyát képezi, amely időszakokat eseti alapon kell meghatározni, és általában különböző feltételekhez – többek között monitoringhoz – kötődnek.

- (73) Az önmagában, készítményben vagy árucikkben található anyag helyettesítését kell előírni akkor, ha az anyag gyártása, felhasználása vagy forgalomba hozatala elfogadhatatlan kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre, figyelembe véve a megfelelő biztonságosabb alternatív anyagok és technológiák rendelkezésre állását és az elfogadhatatlan kockázatot jelentő anyag felhasználásaiból származó társadalmi-gazdasági előnyöket.”

- 3 A REACH-rendeletnek „Az engedélyezés célja és a helyettesítés szempontjai” című 55. cikke kimondja:

„E cím célja a belső piac megfelelő működésének biztosítása, valamint – egyidejűleg – a különös aggodalomra okot adó anyagok felhasználásából eredő kockázatok megfelelő ellenőrzésének és annak biztosítása, hogy ezeket az anyagokat fokozatosan megfelelő alternatív anyagokkal vagy technológiákkal helyettesítsék, amennyiben az gazdaságilag vagy műszakilag megvalósítható. Ebből a célból az engedélyezési kérelmet benyújtó összes gyártónak, importőrnek és továbbfelhasználónak elemeznie kell az alternatívák rendelkezésre állását, valamint meg kell vizsgálnia azok kockázatait és a helyettesítés technikai és gazdasági megvalósíthatóságát.”

- 4 E rendelet jelen ügy tényállására alkalmazandó változata 56. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A gyártó, importőr vagy továbbfelhasználó a mások általi felhasználás céljából nem hozhatja forgalomba, vagy saját maga nem használhatja fel a XIV. mellékletben felsorolt anyagokat, kivéve ha:

- a) a 60–64. cikkel összhangban engedélyezték az adott anyag azon felhasználását önmagában, készítményben vagy olyan árucikké feldolgozva, amelynek céljából az anyagot forgalomba hozta vagy saját maga felhasználja; vagy
  - b) az adott anyag azon felhasználása, önmagában, készítményben vagy olyan árucikké feldolgozva, amelynek céljából az anyagot forgalomba hozta vagy saját maga felhasználja, az 58. cikk (2) bekezdésével összhangban mentesült a XIV. melléklet engedélyezési követelményei alól; vagy
  - c) az 58. cikk (1) bekezdése c) pontjának i. alpontjában említett időpontot még nem érték el; vagy
  - d) az 58. cikk (1) bekezdése c) pontjának i. alpontjában említett időpontot elérték és 18 hónappal az említett időpont előtt kérelmet nyújtott be, de az engedélyezési kérelemről még nem határoztak; vagy
  - e) az anyag forgalomba hozatala esetén az anyag közvetlen továbbfelhasználójának engedélyezték az említett felhasználást. [...]
- 5 Az említett rendelet 58. cikkének (1) bekezdése előírja:

„(1) Az 57. cikkben említett anyagoknak a XIV. mellékletbe való felvételéről szóló határozatokat a 133. cikk (4) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni. A határozatnak minden anyaggal kapcsolatban meg kell határoznia az alábbiakat:

[...]

c) átmeneti intézkedések:

- i. az az időpont, amelytől kezdődően tilos az anyag forgalomba hozatala és felhasználása, kivéve, ha azt engedélyezték (a továbbiakban: a lejáratási idő), amelynek – adott esetben – figyelembe kell vennie az adott felhasználásra meghatározott termelési ciklust;
- ii. a lejáratási időt legalább 18 hónappal megelőző időpont vagy időpontok, ameddig be kell érkeznie a kérelmeknek, amennyiben a kérelmező a lejáratási időt követően folytatni kívánja az anyag felhasználását vagy bizonyos felhasználások céljából az anyag forgalomba hozatalát; ezek a folytatólagos felhasználások a lejáratási időt követően az engedélyezési kérelemről szóló határozat elfogadásáig megengedettek;

[...]”

- 6 Ugyanezen rendelet 60. cikke értelmében:

„(1) A Bizottság – e címmel összhangban – felel az engedélyezési kérelmekről szóló határozatok meghozataláért.

(2) A (3) bekezdés sérelme nélkül engedélyt kell kiadni, ha az anyag felhasználása során a XIV. mellékletben meghatározott lényegi tulajdonságokból eredő, az emberi egészséget és a környezetet érintő kockázatokat az I. melléklet 6.4. szakaszával összhangban hatékonyan ellenőrzik, amit a kérelmező kémiai biztonsági jelentése dokumentál, figyelembe véve a 64. cikk (4) bekezdése a) pontjában említett kockázatértékelési bizottság véleményét. Az engedély kiadásakor és az

engedélyben megállapított feltételek tekintetében a Bizottság a határozathozatal időpontjában ismert valamennyi bevezetést, kibocsátást és veszteséget, beleértve a diffúz vagy elterjedt felhasználásokból adódó kockázatokat, figyelembe vesz.

[...]

(4) Amennyiben a (2) bekezdés szerint nem adható ki engedély, vagy a (3) bekezdésben foglalt anyagok esetében, az engedély csak akkor adható ki, amennyiben igazolják, hogy az anyag felhasználásából származó társadalmi-gazdasági előnyök jelentősebbek, mint annak az emberi egészséget vagy a környezetet érintő kockázatai, és amennyiben nem állnak rendelkezésre megfelelő alternatív anyagok és technológiák. Ezt a határozatot a következő tényezők mérlegelését követően, és a 64. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjában említett kockázatértékelési bizottság és társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleményének figyelembevételével hozzák meg:

- a) az anyag felhasználásából származó kockázat, beleértve a javasolt kockázatkezelési intézkedések megfelelőségét és eredményességét;
- b) az anyag felhasználásából származó társadalmi-gazdasági előnyök, valamint az engedély elutasításának a kérelmező vagy a többi érdekelt fél által igazolt társadalmi-gazdasági következményei;
- c) a kérelmező által a 62. cikk (4) bekezdésének e) pontja alapján benyújtott alternatív anyagok és technológiák elemzése, vagy a kérelmező által a 62. cikk (4) bekezdésének f) pontja alapján benyújtott helyettesítési terv, és harmadik fél által a 64. cikk (2) bekezdése alapján benyújtott alternatív anyagok és technológiák elemzése;
- d) az alternatív anyagok vagy technológiák emberi egészségre és környezetre gyakorolt kockázatával kapcsolatban rendelkezésre álló információk.

(5) Annak értékelése során, hogy megfelelő alternatív anyagok vagy technológiák rendelkezésre állnak-e, a Bizottságnak az összes lényeges szempontot figyelembe kell vennie, beleértve a következőket:

- a) az alternatívákra való átállás az emberi egészséget és a környezetet érintő átfogó kockázatok csökkenéséhez vezet-e, figyelembe véve a kockázatkezelési intézkedések megfelelőségét és eredményességét;
- b) az alternatívák technikai és gazdasági megvalósíthatóságát a kérelmező vonatkozásában.

[...]”

- 7 A REACH-rendelet 64. cikke előírja, hogy az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) konzultál a nyilvánossággal, valamint a kockázatértékelési bizottságával és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottságával.
- 8 E rendelet 133. cikke értelmében a Bizottság munkáját egy bizottság segíti (a továbbiakban: REACH-bizottság).

A jogvita előzményei

- 9 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–30. pontja tartalmazza, és azok a jelen eljárás céljából a következőképpen foglalhatók össze.

- 10 Az ólom-szulfokromát-sárga és az ólom-kromát molibdát-szulfát-vörös olyan széles körben használt pigmentek, amelyeket tartósságuk, világos színük és fényük miatt lakkokban és festékekben alkalmaznak, többek között hidak, vasszerkezetek esetében, amikor a festésnek jelzőszerepe van, vagy sárga színű útburkolat-jelöléseknél.
- 11 E pigmenteket – azon tulajdonságaik miatt, hogy egyrészt rákkeltő, másrészt az emberi reprodukciót károsító anyagoknak minősülnek – az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletének módosításáról szóló, 2012. február 14-i (EU) 125/2012 rendelettel (HL 2012. L 41., 1. o.) felvették e melléklet különös aggodalomra okot adó anyagainak jegyzékébe. Ennek következtében forgalombahozataluk és felhasználásuk 2015. május 21-től engedélyköteles.
- 12 A DCC Maastricht BV 2013. november 19-én engedélyezési kérelmet terjesztett elő a szóban forgó két pigment forgalomba hozatala céljából, mindkét anyag tekintetében azonos módon, hat különféle felhasználás tekintetében. E kérelem a következő, nem kimerítő jelleggel felsorolt példákat tartalmazza a kérelemben említett felhasználások alkalmazási körébe tartozó olyan termékekre, amelyek megkövetelik az e pigmentek által biztosított technológiai teljesítményt: lecsukható autótetőtök, figyelmeztető táblák, gyógyszerészeti hulladékártató-konténerek, petro(l)kémiai csövek, daruk, mezőgazdasági gépek, közúti berendezések, acélhidak, páncélszobák és acélkonténerek.
- 13 Az ECHA a REACH-rendelet 64. cikke (2) bekezdésének megfelelően nyilvános konzultációt kezdeményezett annak érdekében, hogy a harmadik érintett feleknek lehetőségük legyen közölni az alternatív anyagokra vagy technológiákra vonatkozó információkat. E konzultáció keretében a szóban forgó pigmentek Unióban letelepedett gyártói és továbbfelhasználói, egyes ágazati szervezetek és tagállamok, valamint néhány nem kormányzati szervezet ismertette a véleményét. Ezt követően e rendelet 64. cikkének (3) és azt követő bekezdései alapján a kockázatértékelési bizottság és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleményeket fogadott el az érintett felhasználások mindegyikét illetően.
- 14 Végül a REACH-bizottság megvizsgálta az engedélyezési kérelmet. A kérelem e bizottság keretében történő megvitatásakor két tagállam és a Norvég Királyság jelezte, hogy ezeket az ólom-kromátokat az ő területükön már nem használják pigmentként a sárga színű útburkolat-jelölésekhez. E tagállamok egyikében az ólom-kromátok útburkolat-jelölés céljából való használatát 20 éve betiltották. A Bizottság a REACH-bizottság tagjai elé bocsátotta – szavazásra – a határozattervezetét. Huszonhárom tagállam megszavazta a tervezetet, míg három tagállam, köztük a Svéd Királyság, ellene szavazott. Két tagállam tartózkodott.
- 15 2016. szeptember 7-én a Bizottság elfogadta a vitatott határozatot.
- 16 A kért engedélyt nem a REACH-rendelet 60. cikkének (2) bekezdése alapján adták meg, mivel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kockázatot nem ellenőrizték megfelelően. A vitatott határozattal ez utóbbi azonban engedélyezte a kérelemben említett felhasználásokat e rendelet 60. cikkének (4) bekezdése alapján, korlátozásokhoz és előírásokhoz kötve ezen engedélyt.
- 17 A vitatott határozat 1. cikkének (1) és (2) bekezdésében a Bizottság azzal a feltétellel engedélyezte az engedélyezési kérelemben megjelölt, jelen ügy tárgyát képező ólom-kromátok felhasználásait, hogy az érintett anyagokat tartalmazó előkeverékek, festékek vagy színezőanyagok, illetve az azokat tartalmazó végtermékek által nyújtott (műszaki) teljesítmény – a funkció, a színezés intenzitása, az átlátszatlanság (fedőképesség), a diszperzibilitás, a zord időjárásnak való ellenállóképesség, a hőállóság és a színtartósság vagy ezek kombinációja terén – műszakilag csak az említett anyagok felhasználásával érhető el, és e teljesítményre a kért felhasználáshoz feltétlenül szükség van.
- 18 E határozat 1. cikke (3) bekezdésének c) pontja az ólom-szulfokromát-sárga tekintetében évi 2100 tonnában, az ólom-kromát molibdát-szulfát-vörös tekintetében pedig évi 900 tonnában korlátozza az engedély jogosultja által az engedélyezett felhasználások tekintetében forgalomba hozható mennyiséget.

- 19 A vitatott határozat 1. cikke (3) bekezdésének d) pontja szerint az engedély megadását az összes felhasználás tekintetében lényegében ahhoz a feltételhez kötötték, hogy az engedély jogosultjának továbbfelhasználói legkésőbb 2017. június 30-ig információt szolgáltatnak az ECHA részére az alternatív megoldások megfelelőségére és rendelkezésre állására vonatkozóan, azok felhasználását illetően, részletesen megindokolva a jelen ügy tárgyát képező anyagok felhasználásának szükségességét.
- 20 Ezenfelül a vitatott határozat 1. cikke (3) bekezdésének e) pontjából az derül ki, hogy az engedélyezés ahhoz a feltételhez van kötve, hogy az engedély jogosultja legkésőbb 2017. december 31-ig benyújt a Bizottsághoz egy jelentést, amely tartalmazza az e határozat 1. cikke (3) bekezdésének d) pontjában említett elemeket. Az engedély jogosultja köteles a jelentésében finomítani az alternatív megoldásokkal kapcsolatos azon információk alapján engedélyezett felhasználások leírását, amelyeket a továbbfelhasználók szolgáltatnak.
- 21 A vitatott határozat 1. cikkének (4) bekezdése lényegében azt írja elő az útburkolat-jelölés terén való felhasználásokat illetően, hogy az engedély hatálya nem terjed ki azokra a tagállamokra, amelyekben a nemzeti szabályozás tiltja az ólom-kromátok útburkolat-jelölés céljára való felhasználását.
- 22 Végül e határozat 2. cikkének (2) bekezdése értelmében a REACH-rendelet 60. cikke (9) bekezdésének e) pontjában említett felülvizsgálati időszak 2019. május 21-én jár le a szóban forgó anyagok két felhasználása, nevezetesen a festék felvitele fémfelületekre és a szilárd vagy folyékony színező előkeverékek és pigmentet tartalmazó előanyagok foglalkozásszerű felhasználása olvadékként felvitt útburkolat festék alkalmazásakor tekintetében, az említett határozattal engedélyezett másik négy felhasználás tekintetében pedig 2022. május 21-én.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 23 A Svéd Királyság a Törvényszék Hivatalához 2016. november 28-án benyújtott keresetlevelével kérte a vitatott határozat megsemmisítését.
- 24 A megtámadott ítélettel a Törvényszék megsemmisítette ezt a határozatot azzal az indokkal, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot az alternatív anyagok rendelkezésre állásának vizsgálata során.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 25 A Bizottság elsődlegesen azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, másodlagosan pedig, hogy a fellebbezés elutasítása esetén rendelje el a megsemmisített határozat joghatásainak fenntartását. Az ECHA beavatkozó félként a Bizottság kérelmeit támogatja.
- 26 A Svéd Királyság azt kéri, hogy a Bíróság teljes egészében utasítsa el a fellebbezést, valamint a megsemmisített határozat joghatásainak fenntartására irányuló kérelmet. A Dán Királyság, a Finn Köztársaság és az Európai Parlament beavatkozó félként a Svéd Királyság kérelmeit támogatja.

A fellebbezésről

A megtámadott ítélet hatályon kívül helyezése iránti, elsődlegesen előterjesztett kérelmekről

- 27 Fellebbezésében foglalt kérelmeinek alátámasztása érdekében a Bizottság három jogalapra hivatkozik.

Az első jogalapról

– A felek érvei

- 28 Bár a Bizottság nem vitatja a Törvényszék által a megtámadott ítéletben elfogadott álláspontot, amely szerint a kérelmezőnek kell bizonyítania, hogy az érintett felhasználások tekintetében nem áll rendelkezésre műszakilag és gazdaságilag életképes megoldás, kifogásolja azonban a Törvényszék által megkövetelt bizonyítási szintet. A Törvényszék szerinte olyan bizonyítási szintet követelt meg, amelyet lehetetlen elérni, amikor a megtámadott ítélet 79. pontjában azt állapította meg, hogy mivel „továbbra is bizonytalanságok állnak fenn az alternatív megoldások rendelkezésre állásának hiányára vonatkozó feltételt illetően, azt kell megállapítani, hogy a kérelmező nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének”. Ugyanis szerinte minden műszaki és tudományos értékelés jellegénél fogva bizonytalanságot hordoz magában, pusztán amiatt, hogy azt cáfolhatják olyan információk, amelyek az értékelés elkészítéskor még nem álltak rendelkezésre. Szerinte ugyanezt a téves jogalkalmazást vette át a megtámadott ítélet 81., 85., 86., 90. és 101. pontja.
- 29 A Bizottság elismeri, hogy léteznek alternatív megoldások a piacon az érintett felhasználások tekintetében, de megjegyzi, hogy e felhasználások nem nyújtanak ugyanolyan teljesítményt, mint a szóban forgó anyag. Márpedig a Bizottság szerint, mivel nulla küszöböt alkalmazott az alternatív megoldások teljesítményvesztésére, és a tervezett megoldások nem érik el a kívánt műszaki teljesítmény szintjét, ő jogosan vélte úgy, hogy nem léteztek műszakilag megvalósítható alternatív megoldások.
- 30 A Svéd Királyság és a Dán Királyság, valamint a Parlament azt kéri, hogy a Bíróság e jogalapot mint elfogadhatatlant utasítsa el. A Finn Köztársasághoz hasonlóan úgy vélik továbbá, hogy az nem megalapozott.

– A Bíróság álláspontja

- 31 Első jogalapjával a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék azzal, hogy azt kérte tőle, hogy minden kétséget kizáró módon bizonyítsa a műszakilag és gazdaságilag megvalósítható alternatív megoldások rendelkezésre állásának hiányát az érintett felhasználások tekintetében, olyan bizonyítási szintet követelt meg a kérelmezőtől, amelyet nem lehet elérni. E követelmény, amelyet a megtámadott ítélet 79., 81., 85., 86., 90. és 101. pontja megismétel, téves jogalkalmazáson alapul.
- 32 Mindazonáltal a megtámadott ítélet e pontjait – összefüggéseikbe visszahelyezve – nem lehet úgy értelmezni, hogy azok arra kötelezik az engedély kérelmezőjét vagy a Bizottságot, hogy teljes bizonyossággal bizonyítsák, hogy egy adott anyag tekintetében nem állnak rendelkezésre műszakilag és gazdaságilag életképes alternatív megoldások.
- 33 Rá kell mutatni ugyanis, hogy a megtámadott ítélet 79. pontja a Törvényszék által ezen ítélet előző két pontjában tett, nem vitatott megállapításokból következik. Ezen ítélet 77. pontjában a Törvényszék helyesen vonta le a REACH-rendelet 60. cikke (4) bekezdésének és (69) preambulumbekzdésének összevetéséből azt a következtetést, hogy az engedély kérelmezőjének kell bizonyítania, hogy semmilyen megfelelő alternatív megoldás nem áll rendelkezésre. Az említett ítélet következő pontjában helyesen állapította meg, hogy a REACH-rendelet 60. cikkének (4) és (5) bekezdése annak vizsgálatára kötelezi a Bizottságot, hogy a 60. cikk (4) bekezdésében foglalt feltételek valóban teljesülnek-e. A megtámadott ítélet 79. pontjában a Törvényszék ezen ítélet előző két pontjából lényegében arra a következtetésre jutott, hogy amennyiben a Bizottság a vizsgálatát követően és a kérelmező, valamint más személyek által szolgáltatott vagy saját maga által összegyűjtött információk összességére tekintettel úgy véli, hogy a kérelmező nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amelynek szolgáltatása rá hárult volna, ezen intézménynek meg kell tagadnia a kért engedélyt. Így – a fellebbező állításával ellentétben – az említett ítélet 79. pontja nem tartalmaz értékelést a kérelmezőtől megkövetelt vagy a Bizottság által elfogadható „bizonyítási szintre” vonatkozóan.

- 34 Egyébként a Törvényszék a megtámadott ítélet 81. és 85. pontjában, amelyeket együttesen kell értelmezni, emlékeztetett arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a Bizottság nem hozhat engedélyező határozatot – a rendelkezésére álló információk által sem meg nem erősített, sem meg nem cáfolt – pusztá feltételezések alapján (lásd analógia útján: 2009. szeptember 17-i Bizottság kontra MTU Friedrichshafen ítélet, C-520/07 P, EU:C:2009:557, 52. és 53. pont). A megtámadott ítélet e két pontja tehát nem értelmezhető úgy, mint amely arra kötelezné a Bizottságot, hogy az engedély kérelmezőjétől a bizonyítás észszerűtlen szintjét követelje meg.
- 35 Ezenkívül a Törvényszék a megtámadott ítélet 86. pontjában elismerte, hogy a Bizottság megadhatja a kért engedélyt, ha az e tekintetben továbbra is fennálló kétségek elhanyagolhatók, feltéve hogy az intézmény azt követően hoz határozatot, hogy alapos vizsgálatot végzett, és kellő számú, lényeges és megbízható információt megvizsgált, aminek az esete a Törvényszék megítélése szerint a jelen ügyben nem állt fenn. Így a Törvényszék nem azt állapította meg, hogy a Bizottság nem hagyhatja, hogy némi bizonytalanság álljon fenn az alternatív megoldások rendelkezésre állásának hiányát illetően.
- 36 Végül a megtámadott ítélet 90. pontja, amelyben beszámolnak bizonyos, a nyilvános konzultáció során a Bizottsághoz benyújtott bizonyítékokról, és ezen ítélet 101. pontja, amelyben a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság nem fejtette ki azokat az indokokat, amelyek miatt a Svéd Királyság által hivatkozott alternatív megoldások nem alkalmazhatók, nem arra a bizonyítási szintre vonatkozik, amelyet a Bizottságnak meg kellene követelnie. Közelebbről, az említett 101. pont inkább a vitatott határozat indokolásának hiányosságait fejt ki az ólom-kromátok helyettesítésére szolgáló megoldások rendelkezésre állásának hiányát illetően.
- 37 A fentiekből az következik, hogy anélkül, hogy meg kellene vizsgálni az első jogalap elfogadhatóságát, azt mint megalapozatlant el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

– A felek érvei

- 38 Harmadik jogalapjával, amelyet célszerű a második jogalapot megelőzően vizsgálni, a Bizottság annak első részében azt állítja, hogy a Törvényszék az egész érvelése során és különösen a megtámadott ítélet 86., 97. és 98. pontjában figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a vitatott határozat az ólom-kromátok bizonyos olyan felhasználásainak részbeni engedélyezését képezte, amelyek tekintetében megállapítást nyert, hogy nem léteznek megvalósítható alternatív megoldások, nem pedig a kérelemben említett valamennyi felhasználás tekintetében adott engedélyt. A vitatott határozat szerinte csak azon felhasználások tekintetében ad engedélyt, amelyek vonatkozásában semmilyen alternatív megoldás nem állt rendelkezésre.
- 39 A harmadik jogalap második részében a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozatban foglalt feltételek azt mutatják, hogy az alternatív megoldások rendelkezésre állásának hiányát nem állapították meg megfelelően. A Bizottság úgy véli, hogy az engedély hatályának objektív kritériumok alapján körülhatárolhatónak kellene lennie, az engedélyezett felhasználásoknak pedig a kért funkciókra való hivatkozással meghatározhatóknak kellene lenniük, amint ezt a vitatott határozat 1. cikke (3) bekezdésének d) és e) pontja is tanúsítja. Azt állítja, hogy ő nem ruházta át a hatáskörrel rendelkező hatóságokra az alternatív megoldások értékelésére vonatkozó diszkrecionális feladatot, és hogy az említett határozat egyetlen pontja sem értelmezhető így. Valamely engedély hatályának korlátozását összekeverni az alternatív megoldások értékelésének elmulasztásával, vagy nem elismerni azt, hogy a tagállamok egy adott anyag engedélyezési rendszere keretében el tudnak látni megfelelőség-ellenőrzési feladatokat, figyelmen kívül hagyná a REACH-rendeletben előírt hatáskörmegosztást, és káros következményekkel járna az emberi egészségre és a környezetre.

40 A Svéd Királyság, a Dán Királyság és a Finn Köztársaság, valamint a Parlament a harmadik fellebbezési jogalap érdemi elutasítását kéri, a Dán Királyság ezenfelül arra hivatkozik, hogy az elfogadhatatlan.

– A Bíróság álláspontja

41 Harmadik jogalapjával a Bizottság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az tévesen értelmezte a vitatott határozatot, amikor a megtámadott ítélet 86., 97. és 98. pontjában megállapította egyrészt, hogy az a kérelemben szereplő valamennyi felhasználást engedélyezi, miközben ő csak részben adta meg az engedélyt, másrészt pedig, hogy nem zárta le az alternatív megoldások rendelkezésre állásának hiányára vonatkozó értékelését a REACH-rendelet 60. cikke (4) bekezdésének megfelelően.

42 Először is meg kell jegyezni, hogy – a Bizottság állításával ellentétben – a Törvényszék a hivatkozott pontok egyikében sem vélekedett úgy, hogy a vitatott határozat a kérelemben említett valamennyi felhasználást engedélyezte volna. E határozat 1. cikke (1) és (2) bekezdésének értelmezésekor, a megtámadott ítélet 97. pontjában a Törvényszék ezzel szemben azt állapította meg, hogy „az arra való rámutatás, hogy a jelen ügy tárgyát képező ólom-kromátok felhasználása csupán azokra az esetekre korlátozódhat, amikor az e kromátokat tartalmazó anyagösszetételek teljesítményére valóban szükség van, egyenértékű azzal, mintha azt állapítanánk meg, hogy minden egyes alkalommal, amikor a továbbfelhasználó megjelöl valamely alternatív megoldást, tartózkodni kell a jelen ügy tárgyát képező ólom-kromátok alkalmazásától”. Következésképpen a fellebbezés harmadik jogalapjának alátámasztásaként felhozott első rész nem teljesen tényszerű.

43 Másodszor igaz, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem végezte el az alternatív megoldások megfelelő vizsgálatát. E következtetés levonását megelőzően, a Törvényszék a megtámadott ítélet 81. pontjában úgy vélekedett, hogy a REACH-rendelet 60. cikkének (4) bekezdése nem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy engedélyezési határozatot fogadjon el egyszerű feltételezések alapján, amit a Bizottság a jelen fellebbezési eljárás keretében nem vitatott. Ezt követően többek között a Bizottság által hivatkozott 97. és 98. pontban ismertette azokat a megfontolásokat, amelyek alapján arra a következtetésre jutott, hogy ez utóbbinak nem sikerült eloszlátania magában azokat a kételyeket, amelyek az alternatív megoldások rendelkezésre állását illetően korábban felmerültek benne.

44 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 97. pontjában a Törvényszék ekként értelmezte azt a tényt, hogy a Bizottság a vitatott határozat 1. cikkének (1) és (2) bekezdésében a szóban forgó ólom-kromátok használatának engedélyezését formálisan kizárólag azokra az esetekre korlátozta, amelyekben e felhasználás feltétlenül szükséges volt. Bár ez az intézmény kifogásolja ezt az értelmezést, és azt állítja, hogy ő csak bizonyos felhasználásokra kiterjedő, korlátozott engedélyt adott, meg kell állapítani, hogy az e határozat 1. cikkének (1) és (2) bekezdésében szereplő korlátozás valójában nem egy ilyen korlátozás, hiszen az csupán felidézi a különös aggodalomra okot adó anyag engedélyezésének a REACH-rendelet 60. cikkének (4) bekezdésében előírt egyik általános feltételét, következésképpen nem lehet e korlátozás terjedelmét meghatározni.

45 Másodszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 98. pontjában megállapította, hogy a vitatott határozat 1. cikke (3) bekezdésének d) pontja a Bizottság ugyanezen bizonytalanságát tükrözi, mivel az engedély jogosultjának továbbfelhasználóit arra kötelezte, hogy legkésőbb 2017. június 30-ig szolgáltatassanak információkat az alternatív megoldások megfelelő jellegéről és rendelkezésre állásáról, részletesen indokolva a szóban forgó anyagok felhasználásának szükségességét. Ez az előírás ugyanis olyan, mintha a továbbfelhasználókat arra kérnék, hogy szolgáltatassanak kiegészítő információkat, amelyek célja azon feltétel értékelése, hogy az érintett használatok tekintetében nem állnak rendelkezésre alternatív megoldások, azt követően, hogy a Bizottság engedélyezte e használatokat. Márpedig a REACH-rendelet 60. cikkének (4) bekezdése nem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy engedélyezze egy különös

aggodalomra okot adó anyag felhasználását, ha léteznek más megfelelő anyagok, amelyekkel az helyettesíthető. Következésképpen a Bizottság nem adhat ki ilyen engedélyt azt megelőzően, hogy megfelelőképpen megállapította volna azt, hogy nincs más alternatív megoldás.

- 46 A fentiekből következik, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a Bizottság nem teljesítette azon kötelezettségét, hogy ellenőrizze az alternatív megoldások rendelkezésre állásának hiányát az ólom-kromátok vizsgált különböző alkalmazásai tekintetében. A fellebbezés harmadik jogalapjának alátámasztásaként felhozott második részt tehát el kell utasítani.
- 47 Ebből következik, hogy e harmadik jogalapot – anélkül, hogy meg kellene vizsgálni az elfogadhatóságát – mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapról

– A felek érvei

- 48 A Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék különösen a megtámadott ítélet 86., 90. és 96. pontjában tévedett azon ellenőrzési jogkör terjedelmét illetően, amelyet neki az alternatív megoldások műszaki és gazdasági megvalósíthatóságának értékelésére vonatkozóan gyakorolnia kell. Szerinte a Törvényszék a szociális, gazdasági és műszaki megfontolások mérlegelését illetően a Bizottság helyébe lépett, elvonva ezzel azt a mérlegelési jogkört, amellyel ő rendelkezik.
- 49 A Törvényszék a 86. és 90. pontban szerinte úgy vélekedett, hogy továbbra is bizonytalanság állt fenn a Bizottság oldaláról az alternatív megoldások hiányát illetően, és hogy ennek következtében a Bizottság megsértette gondossági kötelezettségét. Márpedig ilyen bizonytalanság szerinte nem tűnik ki a vitatott határozatból, amely – éppen ellenkezőleg – egyértelműen jelzi, hogy a Bizottság diszkrecionális hatáskörében eljárva döntött úgy, hogy olyan küszöböt alkalmaz, amely azt feltételezi, hogy a helyettesítő anyagok nem mutatnak gyengébb műszaki teljesítményt, majd úgy vélte, hogy egyetlen alternatív megoldás sem érte el ezt a küszöböt. A Törvényszék szerinte úgy vélhette, hogy bizonytalanságot tárt fel, és ennek következtében a gondosság hiányát róta fel a Bizottságnak, mivel nem különböztette meg e két szakaszt. Márpedig szerinte nem lehetséges az alternatív megoldás műszaki megvalósíthatóságának értékelése, anélkül hogy előzetesen diszkrecionális jogkörben döntenének az elfogadhatónak tekinthető teljesítményvesztés szintjéről.
- 50 Ezért az alternatív megoldások értékelése a nyilvánvaló hiba felülvizsgálata alá tartozik, amint azt egyébként a Törvényszék a 2019. április 4-i ClientEarth ítélet (T-108/17, EU:T:2019:215) 246. és 248. pontjában helyesen megállapította. Márpedig a megtámadott ítéletben a Törvényszék egyáltalán nem állapította meg, hogy a Bizottság ilyen nyilvánvaló hibát követett el az elfogadható műszaki teljesítményvesztések szintjének meghatározásakor, vagy pedig a rendelkezésre álló alternatív megoldások e küszöbértékre tekintettel történő értékelése során.
- 51 A Svéd Királyság és a Dán Királyság, valamint a Parlament azt kéri, hogy a Bíróság a második fellebbezési jogalapot mint elfogadhatatlant utasítsa el. Mindenesetre a Finn Köztársasághoz hasonlóan úgy vélik, hogy ez a jogalap nem megalapozott.

– A Bíróság álláspontja

- 52 Második jogalapjával a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék, különösen a 86., 90. és 96. pontban, figyelmen kívül hagyta a Bizottságot a REACH-rendelet 60. cikkének (4) bekezdése alapján a műszaki teljesítményvesztéssel kapcsolatos küszöbérték meghatározása tekintetében megillető mérlegelési jogkört, és ennél fogva azon bírósági felülvizsgálat mélységét, amelyet a Törvényszék az e rendelkezés alapján hozott határozatai felett gyakorolhat.

- 53 Először is meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 86. pontja nem tartalmaz semmilyen általános jellegű állítást azon mérlegelési jogkörre vonatkozóan, amellyel a Bizottság a műszaki teljesítményvesztés küszöbértékének meghatározása során rendelkezik. Ezzel szemben a Törvényszék kifogásolta a Bizottságnak az alternatív megoldások rendelkezésre állásának hiányára vonatkozó feltételre vonatkozó értékelését. A Bizottság szerinte túl korán adta meg az engedélyt, azt megelőzően, hogy megfelelően lezárult volna e feltétel vizsgálata. Az említett 86. pont tehát kizárólag a tények olyan értékelését tartalmazza, amelyet főszabály szerint a Bíróságnak nem feladata a fellebbezés keretében felülvizsgálni.
- 54 Ilyen állítás a megtámadott ítélet 90. és 96. pontjából sem tűnik ki. A megtámadott ítélet 90. pontjában ugyanis a Törvényszék csupán annak kijelentésére szorítkozott, hogy a nyilvános konzultációs eljárásban részt vevő felek egyike szerint az volt megállapítható, hogy – bizonyos feltételek mellett – rendelkezésre álltak alternatív megoldások az uniós piacon az engedélyezési kérelemben említett összes felhasználás vonatkozásában. Hasonlóképpen ezen ítélet 96. pontjában a Törvényszék csupán azt állapította meg, hogy a vitatott határozat (8), (9) és (12) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy e határozat meghozatalának időpontjában a Bizottságnak még mindig kétségei voltak azzal kapcsolatban, hogy a kérelemmel érintett valamennyi felhasználás tekintetében nem állnak rendelkezésre műszakilag megvalósítható alternatív megoldások. Következésképpen a megtámadott ítélet e két pontja közül egyik sem tekinthető a hivatkozott módon téves jogalkalmazásnak.
- 55 Még ha feltételezzük is, hogy a Bizottság a tények Törvényszék általi elferdítésére kívánt hivatkozni, a Bírósághoz benyújtott ügyiratokból egyértelműen kitűnik, hogy ez a kifogás nem megalapozott. Az említett kifogásnak ugyanis ellentmondanak az ügy iratai, és különösen maga a vitatott határozat. E tekintetben, amint az a jelen ítélet 44. és 45. pontjában megállapításra került, nyilvánvaló, hogy e határozat rámutat arra, hogy a Bizottságnak továbbra is kétségei voltak az alternatív megoldások rendelkezésre állásának hiányát illetően.
- 56 Végül, annak elismerésével, hogy a vitatott határozatot úgy is lehet tekinteni, mint amely a műszaki teljesítményvesztés tekintetében egy nullás küszöbérték Bizottság általi alkalmazásán alapul, az jogellenessé tenné e határozatot, mivel az a REACH-rendelet 60. cikkének olyan értelmezését jelentené, amely teljes mértékben ellentétes lenne ez utóbbi céljával. Amint ugyanis többek között e rendelet (4), (12), (70) és (73) preambulumbekzdéséből, valamint 55. cikkéből kitűnik, annak célja a különös aggodalomra okot adó anyagok más megfelelő anyagokkal való helyettesítésének elősegítése. Márpedig elvi alapon eldönteni azt, hogy a helyettesítésnek mindennemű teljesítménycsökkenés nélkül kell történnie, nemcsak azt jelentené, hogy egy olyan újabb feltételt szabnánk, amely az említett rendeletben nem szerepel, hanem akadályt képeznénk e helyettesítésnél, és következképpen megfosztanánk ugyanezen rendeletet annak hatékony érvényesülésének nagy részétől.
- 57 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság nem zárta le megfelelően a helyettesítő alternatívák rendelkezésre állásának hiányára vonatkozó vizsgálatot, és ezért az engedélyt nem lehetett érvényesen megadni. Márpedig nem róható fel a Törvényszéknek, hogy a Bizottság helyett értékelte az alternatív megoldásokat, mivel épp ellenkezőleg, e megoldásoknak a Bizottság által elvégzett, a vitatott határozatból kitűnő értékelésére, valamint az alternatív megoldások rendelkezésre állásának hiányára vonatkozó, magából a határozatból kitűnő bizonytalanságokra támaszkodott.
- 58 Ennélfogva a fellebbezés második jogalapját – anélkül, hogy vizsgálni kellene az elfogadhatóságát – el kell utasítani.
- 59 A fentiekből következik, hogy a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelmeket el kell utasítani.

A vitatott határozat joghatásainak ideiglenes fenntartása iránti, másodlagosan előterjesztett kérelmekről

– A felek érvei

- 60 A Bizottság elismeri, hogy a Törvényszék előtt téves álláspontot képviselt a vitatott határozat megsemmisítésének joghatásait illetően, amikor azt állította, hogy e határozat megsemmisítése azzal a következménnyel járna, hogy megtiltaná a szóban forgó anyagok forgalombahozatalát. Ezt az érvelést a Törvényszék és a jogvitában részt vevő többi fél is átvette.
- 61 Márpedig a REACH-rendelet 56. cikkének (1) bekezdése egy olyan átmeneti rendszert ír elő, amelyben a kérelmező forgalomba hozhatja azt az anyagot, amelynek az engedélyezését kérte, mindaddig, amíg a Bizottság nem hoz határozatot az engedélyezési kérelmről. Ezáltal e határozat megsemmisítése azzal a következménnyel járna, hogy visszaállítaná az elfogadása előtt fennálló jogi helyzetet, vagyis azt az átmeneti rendszert, amelyben az anyag forgalomba hozatala engedélyezett. Az említett határozat azonnali hatályú megsemmisítése tehát ellentétes joghatásokat váltana ki azzal a céllal, amelyre tekintettel a Törvényszék elutasította a megsemmisített határozat joghatásainak ideiglenes fenntartását, azaz az emberi egészség védelmének céljával.
- 62 Így a Bizottság is azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg a megtámadott ítélet rendelkező részének 2. pontját, és – a jogbiztonság és az emberi egészség védelme érdekében – rendelje el a vitatott határozat joghatásainak fenntartását.
- 63 Az ECHA úgy nyilatkozik, hogy támogatja a Bizottság ezen kérelmeit.
- 64 A Svéd Királyság, amelyet a Dán Királyság és a Finn Köztársaság is támogat, azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el e kérelmeket.

– A Bíróság álláspontja

- 65 A fellebbezés másodlagos kérelmeinek alátámasztásaként felhozott egyetlen jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 112. pontjában az általa elrendelt megsemmisítés joghatásait illetően tévesen alkalmazta a jogot.
- 66 A Törvényszék e pontban úgy ítélte meg, hogy az engedélyező határozat azonnali hatályú megsemmisítése megakadályozná a kérelmező, a DCC Maastricht számára a szóban forgó pigmentek további forgalmazását, és bár az ilyen megsemmisítés igen káros következményekkel járhat e társaság számára, azt az emberi egészségnek az e veszélyes anyagok hatásaitól való védelmére irányuló törekvés igazolta.
- 67 Mindazonáltal a jelen ügy körülményei között a vitatott határozat pusztán megsemmisítése épp ellenkezőleg azt eredményezte, hogy a DCC Maastricht számára a szóban forgó pigmentek forgalmazását mindaddig engedélyezte, amíg a Bizottság nem fogad el új határozatot, amint azt a Bíróság elnökhelyettese az ideiglenes intézkedés iránti kérelem tárgyában hozott 2019. november 21-i Bizottság kontra Svédország végzésében (C-389/19 P-R, nem tették közzé, EU:C:2019:1007, 60. pont) javasolta. A szóban forgó engedélyeket ugyanis egy korábbi rendelet, nevezetesen a 125/2012 rendelet alapján adták meg 2015. május 21-ig.
- 68 Márpedig a REACH-rendelet 56. cikke (1) bekezdése d) pontjának és 58. cikke (1) bekezdése c) pontjának együttesen értelmezett rendelkezései értelmében a már engedélyezett felhasználásokat az engedélyük lejártja után is folytatni lehet, az új engedély iránti kérelem elbírálásáig, feltéve hogy ez utóbbit legalább 18 hónappal az engedély lejártja előtt nyújtották be. A DCC Maastricht, miután az

előírt határidőn belül új engedélyt kért, a vitatott határozat meghozataláig részesült ezen átmeneti szabályozás előnyeiből, és így e határozat azonnali hatályú megsemmisítését követően visszanyerte annak kedvezményét.

- 69 Ebből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a megtámadott ítélet 112. pontjában, amikor figyelmen kívül hagyta a REACH-rendelet 56. cikke (1) bekezdésének d) pontjában és 58. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában foglalt átmeneti rendszert. Mivel a Bizottság által másodlagosan előterjesztett kérelmek megalapozottak, a megtámadott ítélet rendelkező részének 2. pontját hatályon kívül kell helyezni.

A jogvitáról

- 70 Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi.
- 71 Ez az eset áll fenn a jelen ügyben. Ennélfogva meg kell vizsgálni a Bizottság által a Törvényszék elé terjesztett és a Bíróság előtt megújított, a megsemmisített határozat joghatásainak fenntartására irányuló kérelmet.
- 72 Az EUMSZ 264. cikk második bekezdése értelmében, ha a Bíróság szükségesnek ítéli, megjelöli a semmisnek nyilvánított aktus azon joghatásait, amelyeket jogerősnek kell tekinteni. Az e cikk által ráruházott hatáskör gyakorlása során a Bíróság figyelembe veszi a jogbiztonság elvének, valamint egyéb köz- és magánérdekeknek a tiszteletben tartását (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 6-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-490/10, EU:C:2012:525, 91. pont; 2013. október 22-i Bizottság kontra Tanács ítélet, C-137/12, EU:C:2013:675, 81. pont; 2014. június 24-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-658/11, EU:C:2014:2025, 91. pont; 2016. szeptember 7-i Németország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-113/14, EU:C:2016:635, 83. pont).
- 73 Amint az a jelen ítélet 67. pontjában kifejtésre került, a vitatott határozat megsemmisítése azzal a hatással jár, hogy meghosszabbítja a szóban forgó pigmentek engedélyeinek időtartamát 2015. május 21-én túlra. Márpedig a vitatott határozat bizonyos tekintetben korlátozza e különös aggodalomra okot adó anyagok alkalmazását. Ennek megfelelően annak 1. cikke (3) bekezdésének c) pontja évi 2100 tonnára korlátozza az ólom-szulfokromát-sárga és évi 900 tonnára az ólom-kromát molibdát-szulfát-vörös azon mennyiségét, amelyet az engedély jogosultja az engedélyezett felhasználások tekintetében forgalomba hozhat. Hasonlóképpen, e határozat 2. cikkének (2) bekezdése értelmében a REACH-rendelet 60. cikke (9) bekezdésének e) pontjában említett felülvizsgálati időszak az ólom-kromát két adott felhasználása – nevezetesen a festék felvitele fémfelületekre és a szilárd vagy folyékony színező előkeverékek és pigmentet tartalmazó előanyagok foglalkozásszerű felhasználása olvadásként felvitt útburkolat-festék alkalmazásakor – tekintetében 2019. május 19-én járt volna le, ha a vitatott határozatot nem semmisítették volna meg, vagy ha annak a joghatásait fenntartották volna. Az engedély jogosultja ugyanis nem nyújtotta be az előírt határidőn belül az e konkrét felhasználásokra vonatkozó újbóli vizsgálat iránti kérelmeket.
- 74 A fentiekből következik, hogy a vitatott határozat joghatásainak fenntartása iránti kérelem elutasítása növelné az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt súlyos és helyrehozhatatlan kár bekövetkezésének kockázatát. Következésképpen el kell rendelni e határozat joghatásainak fenntartását mindaddig, amíg a Bizottság nem hoz új határozatot a DCC Maastricht által benyújtott engedély iránti kérelemről.

A költségekről

⁷⁵ Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint, amely ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásra is alkalmazandó, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Márpedig, noha a Bizottság lényegében a jelen eljárásban pervesztes fél, sem a Svéd Királyság, sem pedig az azt támogató beavatkozók nem kérték, hogy a Bizottságot kötelezzék a költségek viselésére, sem arra, hogy ez utóbbit kötelezzék az azt támogatóként beavatkozó ECHA költségeinek viselésére. Következésképpen úgy kell határozni, hogy mindegyik fél és beavatkozó fél maga viseli a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a Törvényszék 2019. március 7-i Svédország kontra Bizottság ítélete (T-837/16, EU:T:2019:144) rendelkező részének 2. pontját hatályon kívül helyezi.**
- 2) **A Bíróság a fellebbezést ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **A Bíróság elrendeli az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően az ólom-szulfokromát-sárga és az ólom-kromát molibdát-szulfát-vörös bizonyos felhasználásainak engedélyezéséről szóló, 2016. szeptember 7-i C(2016) 5644 final bizottsági végrehajtási határozat joghatásainak fenntartását mindaddig, amíg az Európai Bizottság nem hoz új határozatot a DCC Maastricht BV által benyújtott engedélyezési kérelemről.**
- 4) **Az Európai Bizottság, a Svéd Királyság, a Dán Királyság, a Finn Köztársaság, az Európai Parlament és az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) maga viseli a fellebbezési eljárással kapcsolatos költségeit.**

Aláírások